

دوخت ماسک توسط زنان ارومیه ای برای حمایت از کادر درمان ایران در همه گیری کووید-۱۹

۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۹

این روزها افزایش سطح آب دریاچه‌ی ارومیه تنها خبر خوبی نیست که از این منطقه به گوش می‌رسد، توانمندسازی زنان محلی که منجر به مشارکت آن در تولید تجهیزات حفاظت شخصی برای کارمندان بخش سلامت در مبارزه با کووید-۱۹ شده نیز یکی از دستاوردهای پروژه مهم است.

هاجر می‌گوید: "من ماسک و لباس ایزوله را با عشق می‌دوزم، عشق به کشورم و کسانی که در خط مقدم مبارزه با همه‌گیری کووید-۱۹ هستند."

او در روستا چقلو در جنوب دریاچه‌ی ارومیه زندگی می‌کند. طی یک ماه گذشته در کنار ۱۲ زن دیگر در روستایش، به دوخت تجهیزات حفاظت شخصی مشغول بوده است. این زنان بخشی از پروژه‌ی احیای دریاچه ارومیه هستند که زیرمجموعه پروژه احیای تالاب‌های ایران است. این پروژه همکاری مشترکی بین سازمان حفاظت محیط زیست ایران، دولت ژاپن و برنامه توسعه سازمان ملل متحد است. توانمندسازی زنان یکی از اهداف اصلی این پروژه است و در حال حاضر، بیش از ۳۵ زن در شش روستا در این پروژه مشغول به فعالیت هستند.

هاجر در ادامه گفت: "ما این کار را داوطلبانه آغاز کردیم و می‌خواستیم در پاسخ به این همه‌گیری نقشی داشته باشیم. بعد از مدتی بدلیل کیفیت بالای کارمان، شروع به دریافت سفارش کردیم. حمایت از افرادی که در خط مقدم مبارزه با این بیماری هستند و همچنین خانواده‌ی خودم احساس خوبی به من می‌دهد." وی افزود: "بعضی از زنان گروه واقعا به این حمایت مالی نیاز دارند، بخصوص در این شرایط اجتماعی-اقتصادی که روی تعداد زیادی از افراد در جهان تاثیر گذاشته است. ما قدردان داشتن شغلی که بواسطه آن می‌توانیم از کادر پزشکی حمایت کنیم، هستیم."

وقتی از او پرسیده شد که آیا پیامی برای به اشتراک گذاری دارد، گفت که قدردان پروژه است چرا که این پروژه به ارتقاء ظرفیت زنان می‌پردازد. او هیچوقت تصور نمی‌کرد که روزی مهارت‌هایشان، آنان را قادر سازد تا جان انسان‌ها را نجات دهند.

"تا هرزمانی که لازم باشد با عشق در کنار کادر درمان خواهیم ایستاد."